"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସେଲ୍‌ବେସନ୍ ଆର୍ମି ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନକାରୀ ସେନା ଅଟ, ତୁମକୁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେବାକୁ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରୀତି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିବାକୁ ହେବ । "

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି କେଉଁ କଥାରେ ଲଗାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମକୁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି କେଉଁ କଥାରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ?

ଉତ୍ତର**:-** ମନୁଷ୍ୟ ତ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ଆକାଶ ଓ ସୃଷ୍ଟିର ଅନ୍ତ ପାଇବାରେ ଲଗାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍□ାରା ତ କୌଣସି ଲାଭ ହେଉ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନ୍ତ ମିଳି ପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ଲଗାଉଛ ପୂଜ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ । ତାଙ୍କୁ ଦୁନିଆ ପୂଜା କରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ତ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ହେଉଛ ।

ଗୀତ**:-** ତୁହ୍ମେ ପାକେ ହମନେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଗଲେଣି ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗ । ତାହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଭଲ ନା ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ଭଲ? ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ହେଲା ନା । କୁହାଯାଏ ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ କୁହାଯିବ ଯେ ଭକ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନ ଦୁଇଟି ଯାକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଭକ୍ତି କରିବା ଦ୍□ାରା ଜ୍ଞାନ ମିଳିବ ତେବେ ଯାଇ ସଦ୍‌ଗତି ହେବ । ଭକ୍ତି ମଝିରେ ଜ୍ଞାନ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁର୍ଗତି ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଗାନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ସଙ୍ଗ ଛାଡି ତୁମରି ସଙ୍ଗ କରିବୁ । ତେବେ ସେ କିଏ? କାହା ସହିତ ସଙ୍ଗ କରିବ? ଏକଥା ତ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରାୟତଃ ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆଡକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଆମେ ସଚ୍ଚା ପ୍ରୀତି ତୁମ ସହିତ ଯୋଡିବୁ । ତେଣୁ ଯେବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ପ୍ରୀତି ଯୋଡୁଛନ୍ତି ତେବେ ଗୁରୁ ଗୋସାଇଁ ଆଉ କାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଆଉ କାହା ପାଖକୁ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । ଯେପରି ମୀରା ଜଣଙ୍କ ସହିତ ସଙ୍ଗ କରିଥିଲେ । କର୍ମଧନ୍ଦା କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିଲେ । ଘରେ ଖାଇବା-ପିଇବା ରହିବା ତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରୀତି ଏକମାତ୍ର କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିଥିଲେ । ଯେପରି ସେ ପ୍ରେମିକ ଇଏ ପ୍ରେମିକା ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍□ାରା ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ପ୍ରୀତି ଆମେ ତୁମ ସହିତ ଯୋଡିଲୁ ଅନ୍ୟ ସଙ୍ଗ ଛାଡିଲ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସତ୍ୟ ତ ପରମପିତା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି - ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ, କିନ୍ତୁ ସିଏ କେବେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିଥା'ନ୍ତି । କେବେ, କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି, କ'ଣ ଆସି କରୁଛନ୍ତି? କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣାନାହିଁ । କେହି ବି ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିପରି କରିଥା'ନ୍ତି? ସଦ୍‌ଗତିର ଅର୍ଥ କ'ଣ! କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଶିବବାବା ତ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜତ୍□ ଦେଇଥିବେ ନା । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ସେହି ଧର୍ମର ହୋଇ ମଧ୍ୟ, ଜାଣିନଥିଲ, ଭୁଲିଯାଇଥିଲ, ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନେ କିପରି ଜାଣିପାରିବେ । ଏବେ ଶିବବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଓ ଅନ୍ୟକୁ କହୁଛ । ତୁମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନକାରୀ ସେନା । ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନକାରୀ କୁହ ଅଥବା ସଦ୍‌ଗତିର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ସେନା କୁହ । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ବଡ ଦାୟିତ୍□ ରହିଛି । ତୁମେ ଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବ । ଭାଷା ତ ଅନେକ ରହିଛି । ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଭାଷାରେ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଭାଷାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଝମେଲା ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ ହୋଇଥାଏ । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ସିଢି ଚିତ୍ର କେବଳ ଭାରତବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ । ଏଥିରେ ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମ ହିଁ ନାହିଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଭାରତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେଉଛି ଆଉ ଅନ୍ୟମାନେ ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ତମୋପ୍ରଧାନ ତ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । ଏହି ସବୁ ସେବାର ଖିଆଲ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଉଚିତ୍ । ଦୁଇ ପିତାଙ୍କର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ସମ୍ପତ୍ତି ରଚୟିତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଥାଏ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ଅଥବା ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ ଥିଲେ । ଆଚ୍ଛା ତାଙ୍କୁ ଏହି ସ୍□ର୍ଗର ରାଜ୍ୟ କିପରି ମିଳିଲା? ନିଶ୍ଚୟ ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ମିଳିଲା । କିପରି କେବେ ମିଳିଲା, ଏକଥା କାହାକୁ ବି ଜଣାନାହିଁ । ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଲେଖି ପୁଣି ପ୍ରଳୟ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଫଳାଫଳ କିଛି ହେଲେ ବି ନାହିଁ । ଏ କଥା ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଚିତ୍ର ତ ସବୁଆଡେ ରହିଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଥିବ । ଯଦିଓ ପୋଷାକ, ଚେହେରା ଆଦି ଅଲଗା ହୋଇଥିବ । ଯାହାକୁ ଯାହା ଆସିଲା ବସି ତିଆରି କରିଦେଲେ । ଶ୍ରୀନାଥ-ଶ୍ରୀନାଥିନୀ, ଏହି ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ନା । ଶ୍ରୀରାଧା, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ତାଜଧାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ସେ ଦେଖିବାକୁ କଳା ମଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ରାଜଧାନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଅଟେ, ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନୁହେଁ । ମନ୍ଦିର ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ନାମ ତ ଗୋଟିଏ

ରଖିବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ରାମ-ସୀତାଙ୍କର ବଂଶ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ବଂଶ, ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କର ବଂଶ ନ ଥାଏ । ଏହି କଥା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଖିଆଲରେ ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଜାଣିଛ । ଯାହାଙ୍କର ସେବାର ସଉକ ରହିଛି - ସେ ତ' ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ସେବା କରନ୍ତି । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବୁଝୁଛୁ କିନ୍ତୁ ଧିରେ ଧିରେ ମୁଖ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ରଚନା କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଅନେକ ଭାବୁଛନ୍ତି ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଧ୍ୟୟନ ଦ୍□ାରା ଯଜ୍ଞ, ତପ, ଆଦି କରିବା ଦ୍□ାରା, ତୀର୍ଥ ଆଦି କରିବା ଦ୍□ାରା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ପାଇପାରିବୁ । କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ମୋଠାରୁ ଦୂର କରିବାର ରାସ୍ତା । ଡ୍ରାମାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହିପରି କଥା କହୁଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲୁ ଯେ ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ, ଯିଏ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ବି ଯାଇପାରିବେ, ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରାସ୍ତା ଧରିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ରାସ୍ତା ଧରି-ଧରି ଥକିଗଲେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ହେ ପତିତ-ପାବନ, ଆପଣ ଆସି ପାବନ ହେବାର ରାସ୍ତା ବତାନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିନା ପାବନ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ, ଥକିଯାଇଛୁ । ଭକ୍ତି ଦିନକୁ ଦିନ କ୍ଳାନ୍ତ କରାଇ ଦେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ମେଳା ଆଦିରେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ଆତ୍ମା ଏକତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି, କେତେ ଅପରିଷ୍କାର କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ଅନ୍ତିମ ସମୟ । ଏହି ଦୁନିଆକୁ ବଦଳିବାକୁ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ଦୁନିଆ ହିଁ ଗୋଟିଏ । ତାକୁ ଦୁଇ ଭାଗ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗ, ନର୍କ ଅଲଗା-ଅଲଗା ଦୁନିଆ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଧା-ଅଧା ଅଟେ । ଉପରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ପୁଣି ତ୍ରେତାଯୁଗ ତା'ପରେ ଦ୍□ାପରଯୁଗ, କଳିଯୁଗ ରହିଛି । କଳିଯୁଗରେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ସୃଷ୍ଟି ପୁରୁଣା ହେଉଛି, ଏହି କଥାକୁ କେହି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି, ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡୁଛନ୍ତି । କେହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭଗବାନ ତ, କେହି ରାମଙ୍କୁ ଭଗବାନ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଈଶ୍□ରଙ୍କର ଅବତାର ଅଟୁ । ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ହୋଇଗଲେଣି । ତଥାପି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଦେବତା ହିଁ କୁହାଯିବ । ଏମାନେ ତ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭଗବାନ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଦେବତାମାନେ ତ ସ୍□ର୍ଗର ବାସିନ୍ଦା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ କଳିଯୁଗୀ ଲୌହ ଯୁଗରେ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ଭଗବାନ କିପରି ହୋଇପାରିବେ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ କି ମୋତେ ଆସି ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । କଳିଯୁଗରୁ ସତ୍ୟଯୁଗ ହେବ ବାକି ସବୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ତାହା ହେଉଛି ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ । ଏହା ହେଉଛି ସାକାରୀ ଦୁନିଆ । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ନିରାକାରୀ ବୃକ୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ବଡ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆକାଶ ପରି ବ୍ରହ୍ମ ମହତତ୍ତ୍□ ମଧ୍ୟ ବଡ ଅଟେ । ଉଭୟର ଅନ୍ତ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି - ଉଡାଜାହାଜ ଆଦିରେ ଯିବେ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅନ୍ତ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସମୁଦ୍ର ହିଁ ସମୁଦ୍ର... ଆକାଶ ହିଁ ଆକାଶ ରହିଛି । ସେଠାରେ ତ କିଛି ହେଲେ ବି ନାହିଁ । ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ ଏସବୁ କଥାରେ ଫାଇଦା କ'ଣ ଅଛି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ଖଟାଉଛୁ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି । ବିଜ୍ଞାନର ଗର୍ବ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି । କେହି ଏ ସବୁର କେତେ ବି ଅନ୍ତ ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସାରା ଦୁନିଆ ତାଙ୍କୁ ପୂଜା ତ କରିବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ତ ପୂଜା ହୋଇଥାଏ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା କେତେ ଉଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ଭଲେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମୂଳବତନରୁ ଆସିଛୁ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଶାନ୍ତିଧାମ କ'ଣ, ଆତ୍ମାମାନେ ସେଠାରେ କିପରି ରହୁଛନ୍ତି, ପୁଣି କିପରି କ୍ରମାନୁସାରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମ ମହତତ୍ତ୍□ରେ ନିରାକାରୀ ବୃକ୍ଷ ରହିଛି । ଏକଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ରହିବେ । ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ବ୍ରହ୍ମମହତତ୍ତ୍□ରେ ରହିବେ । ଯେପରି ଏହି ସାକାରୀ ବତନ ରହିଛି ସେହିପରି ମୂଳବତନ ଅଟେ । ବତନ କେବେ ଖାଲି ହୁଏ ନାହିଁ, ନା ଏଠାରେ ନା ସେଠାରେ । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତ ହେଉଛି ସେତେବେଳେ ତ ଟ୍ରାନ୍ସଫର (ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ) ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କିଛି ତ ଏହି ବତନରେ ରହିବେ । ଯଦି ସାରା ବତନ ଖାଲି ହୋଇଯିବ ତେବେ ତ ପ୍ରଳୟ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଳୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ଅବିନାଶୀ ଖଣ୍ଡ ଅଟେ ନା । ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ସାରା ଦିନ ଏହି ଖିଆଲ ରହୁ ଯେ ଆମେ କିପରି କାହାର କଲ୍ୟାଣ କରିବୁ । ତୁମ ସହିତ ପ୍ରୀତି ହୋଇଗଲା ତେବେ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ତ ଦେବାକୁ ହେବ ନା । ସେ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । କିପରି ମିଳୁଛି, ତାହା ଆମେ କହିପାରିବୁ । ବୁଝାଇବାରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି । କେହି ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଭାଷଣ କରୁଛନ୍ତି, କେହି ନ କରିପାରୁଛନ୍ତି ତ ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କୁ ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ଦରକାର । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ କି ରାସ୍ତା ମିଳିଛି, ତେଣୁ ପରସ୍ପରର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ମନ ହେଉଛି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ବର୍ସା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବୁ, ରୁହାନୀ ସେବା କରିବୁ । ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରର ସେବା କରୁଛନ୍ତି ।

ବାବା ଆସି ରୁହାନୀ ସେବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଆଉ କେହି ବି ରୁହାନୀ ସେବା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ରୁହାନୀ ବାବା ହିଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଶାରୀରିକ ସେବା ତ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ବହୁତ କରିଛ, ଏବେ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ରୁହାନୀ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହିଁ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି ଆଉ କେଉଁଥିରେ ଫାଇଦା ନାହିଁ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ବୁଝାଇ ତାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ପ୍ରୀତି ଥିବ ତେବେ କିଛି ଶୁଣିବେ । କେହି କେହି ତ ଡରୁଛନ୍ତି, ଜଣାନାହିଁ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆଜିକାଲି ତ ବହୁତ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଅଛନ୍ତି ନା । କୌପିନୀ ପିନ୍ଧି ଦେଲେ ଦୁଇ ଅକ୍ଷର ଶୁଣାଇଦେଲେ, କେଉଁଠୁ ନା କେଉଁଠୁ ଖାଇବାକୁ ତ ମିଳିଯାଉଛି । କୌଣସି ଦୋକାନକୁ ଗଲେ ଦୁଇଟି ପୁରୀ ଦେଇ ଦେବେ । ପୁଣି ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖକୁ ଗଲେ, ଏହିପରି ଭାବେ ତାଙ୍କର ପେଟ ପୂଜା ହୋଇଯାଏ । ଭିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର

ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ବେହଦର ବାଦଶାହୀ ମିଳୁଛି, ସଦା ନିରୋଗୀ ହେଉଛନ୍ତି । ସାହୁକାର ମୁସକିଲରେ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଗରୀବମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ବହୁତ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କରାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଅନେକ ଗାଁ ରହିଛି ନା । ମିନିଷ୍ଟରମାନେ ଯଦି ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଭଲ ବୋଲି ବୁଝିବେ ତେବେ ସମସ୍ତେ ଶୁଣିବାରେ ଲାଗି ପଡିବେ । ହଁ, ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ, ପୁଣି ବହୁତ ଆସିବେ । ପାପ କଟିବାରେ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ରାତି-ଦିନ କେହି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଲେ ପାପ କଟିଯାଇପାରେ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ, ପୁଣି ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଗ କରିବ । ଏ ସବୁ ବୁଝିବାର କଥା । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ସାରା ଭାରତର କଥା । ଭାରତର ଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଦୟ ହୋଇଯିବ । ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଅଧିକ ସେବା ହୋଇପାରିବ । ଧିରେ-ଧିରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମର ନାମ ବିଖ୍ୟତ ହୋଇଯିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଉଚିତ ଯେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା । ଏହା ତ ବହୁତ ବିଚିତ୍ର କଥା । ବାବା ଈଶାରା ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ବହୁତ କଥା ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । କିଛି ବି ହେଲେ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା । ଏହା ତ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ କଥା । କିନ୍ତୁ ଏକଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଲେ ହେଲା । ଯଦି ଖବରକାଗଜରେ ବାହାର କରିପାରିବ ତେବେ କିଛି ତ ବୁଝିପାରିବେ । ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ଅବସ୍ଥା ଦରକାର । ଏହିପରି କଥାକୁ ମନେ ପକାଇ ହର୍ଷିତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇ ଗଲେ, ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଖୁସମିଜାଜ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିର ସଙ୍ଗ ତୁଟାଇ ଏକ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରୀତି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହ ଯୋଡିବାର ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

(୨) ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟ ରୁହାନୀ ଈଶ୍□ରୀୟ ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ । ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଖୁସମିଜାଜ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟବହାର ଦ୍□ାରା ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଉଥିବା ମହାନ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ଯେଉଁମାନେ ମହାନ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବହାର ଦ୍□ାରା ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁଖର ଦାନ ମିଳିଥାଏ । ସେମାନେ ସର୍ବଦା ସୁଖ ଦେଇଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖ ନେଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ମହାନ ଆତ୍ମାର ଲକ୍ଷଣ ହିସାବରେ ସାରା ଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଇଛି ତ, ପୂଣ୍ୟର କାମ କରିଛି ତ? ପୂଣ୍ୟର ଅର୍ଥ ହେଲା କାହାକୁ ଏଭଳି ଜିନିଷ ହେବା ଯାହା ଦ୍□ାରା ସେହି ଆତ୍ମାଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ବାହାରିବ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ସବୁ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳୁଛି ତ? କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବା ବା ନେବା ହୋଇନାହିଁ ତ! ତେବେ କୁହାଯିବ ମହାନ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** କରିସାରିବା ପରେ ଭାବିବା ହିଁ ପଶ୍ଚାତାପର ରୂପ ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ମହାନ ହେବା ପାଇଁ ମଧୁରତା ଏବଂ ନମ୍ରତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର ।

ସଂସ୍କାର ବା ନେଚର ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟେ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ବା ସବୁ କଥାରେ ବିଜୟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଫଳତା, ମାନସୀକ ସ୍ଥିତିରେ ବିଜୟୀ ଏବଂ ବାଣୀରେ ମଧୁରତା ସେତେବେଳେ ଆସିପାରିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ସ୍□ଭାବ ସରଳ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ସରଳ ସ୍□ଭାବର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯେପରି ସମୟ, ଯେପରି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେପରି ପରିସ୍ଥିତି ତା'କୁ ପରଖି ନେଇ ନିଜକୁ ସରଳ କରିଦେବା । ତେଣୁ ସରଳ ସ୍□ଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ମେଳାପି ବା ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଜକୁ ଖାପ ଖୁଆଇ ନେଉଥିବା । ସରଳର ଅର୍ଥ ଅବହେଳାପଣିଆ ନୁହେଁ ।